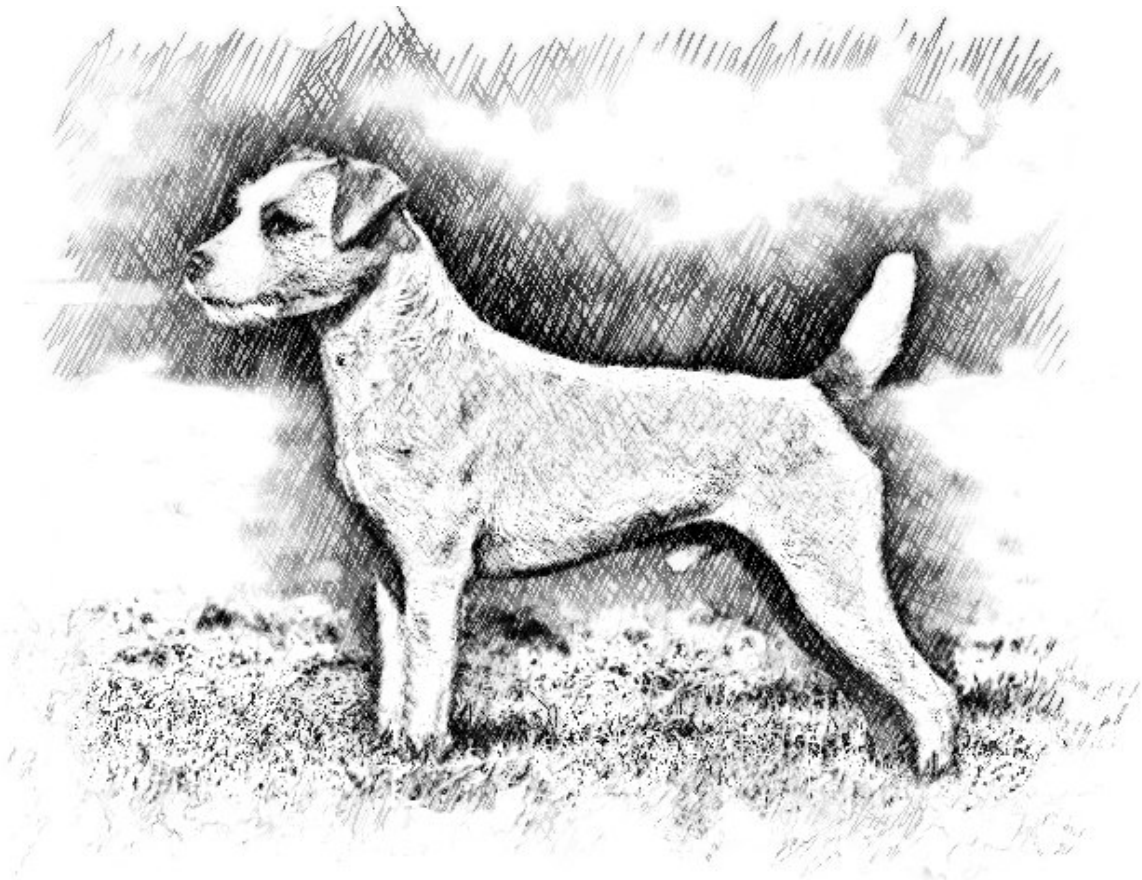

Rasekompendium

PARSON RUSSELL TERRIER

Tekst og illustrasjoner av NTK's raserepresentant for parson russell terrier,
Lena Kjempengren. Godkjent av Norsk Terrier Klub oktober 1998
Revidert 2008

Kort rase-historikk:

Den jaktinteresserte sognepresten (parson) John (Jack) Russell fra Devon i England drev oppdrett av denne typen terrier i perioden fra 1820 og til sin død i 1883. Rasetypen ble dannet på basis av datidens foxterriere og med et visst innslag av andre terrierrasen. Målet var å få fram en god hihund for revejakt. Jack Russell la mer vekt på jaktegenskapene enn på eksteriøret. Han hadde ikke så mye til overs for utstillinger, selv om han faktisk avlet fram noen av stamhundene til dagens foxterriere og var blant de første som hadde dommerverv i "The Kennel Club".

I og med at rasen ikke ble anerkjent i "The Kennel Club" før i 1989 har det oppstått mange versjoner av såkalte "jack russell-terriere". Da rasen ble anerkjent som parson russell terrier i 1989 var det som en hund på ca. 35,5 cm (14 tommer) med en atletisk, fleksibel og ikke for grovbygd kropp og med en benlengde som står i et harmonisk forhold til kroppen. Årsaken til at rasen ikke ble anerkjent før i 1989 er dels den store variasjonen i eksteriør og dels at mange "huntmen" har motarbeidet rasens inntreden i "The Kennel Club". De mente at jaktegenskapene ville gå tapt til fordel for utvikling av en ren utstillingshund. En gruppe oppdrettere mente imidlertid at tilslutning til Kennelklubben ville lønne seg for å sikre rasens framtid. "Trolig vil den tradisjonelle engelske revejakta bli forbudt i framtiden og da bør oppdrett av rasen foregå i mer regulerte former", mente disse. "The Parson Jack Russell Terrier Club" arbeidet for anerkjennelse av rasen i mange år og i 1989 mente altså "The Kennel Club" at man hadde fått fram en såpass homogen gruppe hunder at de tillot registrering av de hunder som tilsvarte den opprinnelige rasestandarden. Den 22. januar 1990 ble rasen anerkjent av FCI, tidlig i 1993 ble de første hundene registrert i Norge.

FCI's rasestandard (i kursiv) med kommentarer:

Opprinnelsesland/ hjemland: *Storbritannia*

Helhetsinntrykk:

Bruks- og hiterrier. Aktiv og kvikk, bygget for fart og utholdenhet. Velbalansert og fleksibel. Arr fra jakt tillatt.

En relativt «uforedlet» terrier uten ekstreme detaljer, viktig å skille fra dagens foxterrier!

Viktige proporsjoner:

Velbalansert. Kroppslengden en aning lenger enn mankehøyden. Lengden fra snutespiss til stopp en aning kortere enn fra stopp til nakkeknøl.

Helhetsinntrykket skal være en sundt bygd, relativt «uforedlet» terrier uten ekstreme detaljer. Selv om rasen har mye av den samme bakgrunnen som dagens foxterriere er det viktig å skille den fra disse. En parson russell terrier skal heller ikke kunne

forveksles med en jack russell, dansk-svensk gårdshund, kromfohlender eller brasiliansk terrier. En parson må ikke bli så kort at den mister fleksibiliteten i ryggen og ikke så lang at ryggen blir svak eller gir hunden et lavstilt inntrykk. Det ønskelige er en hund der lengden fra brystbensspiss til seteben er noe lengre enn mankehøyden. Det essensielle er at rygg og lend er lange nok til å gi en smidig hund som klarer jobben sin i trange hi.

Adferd/temperament:

Først og fremst en bruksterrier med evne og bygning til å jakte i hi samt å følge med "hounds" under jakt. Modig og vennlig.

Tegn på aggressjon eller skyhet/nervøsitet er høyst uønsket.

Hode:

Skalle: Flat, moderat bred, smalner gradvis mot øynene.

Stopp: Svakt markert.

Nesebrusk: Sort.

Kjever/tenner: Kraftige og muskuløse kjever. Perfekt og jevnt saksebitt. Komplette tannsett.

Øyne: Øyne: Mandelformede. Ganske dyptliggende, mørke. Livlig uttrykk.

Ører: Små, V-formede av moderat tykkelse, henger forover tett inntil hodet. Øretippen rekker til ytre øyekrok, ørebretten ikke høyere enn skalletaket.

Hodet må være i god proporsjon til kroppen og beinstammen forøvrig. Lengden fra snute til stopp skal være noe kortere enn lengden fra stopp til nakkeknøl. Hodet skal være kileformet (wedgeshaped) med sterke, muskuløse kjever og godt utfylling under øynene. Hodet skal absolutt ikke være så butt som en borderterriers, men heller ikke minne om et foxterrierhode. «Snipete» snuteparti og svak underkjeve er uønsket.

Det er vanlig og helt akseptabelt at en hund uten tegninger rundt øynene har rosa øyenlokksrender!

En hund med mørke øyenlokksrender kan se ut til å ha store øyne uten at dette er tilfellet!

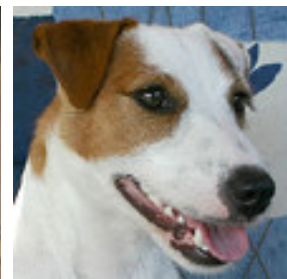
Strihåret hannhund

Strihåret hannhund

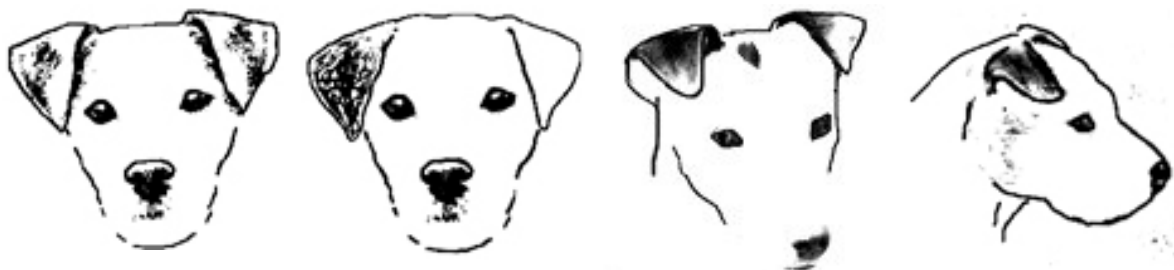

Brokencoated tisper

Glatthåret hannhund

Litt store, lett utstående øyne sees hos en del hunder. Dette gir lett et dverghundspreg og er ikke ønskelig. Øynene skal heller ikke være så dyptliggende og små som hos foxterrier. Manglende eller ufullstendig pigmentering rundt øynene er det vanlige hos lyse hunder. Dette er ingen feil og skal ikke straffes på utstilling. Gule øyne er uønsket.

Noe store ører

Store og tunge ører

Lette, små ører

For små ører

Ører: Det normale er ører av middels størrelse som hos border og tysk jaktterrier. Ørebretten skal ikke være vesentlig høyere enn skalletaket, men litt lette ører er å foretrekke fremfor alt for store og tunge ører. Ørene bæres normalt ikke så forover-rettet som f.eks. foxterrierens, men de skal heller ikke være rettet for langt ut på siden. Øreflippen skal ikke være avrundet.

Kjever/tenner: Kjevemuskulaturen skal ikke være så flat som hos en foxterrier. Det er ønskelig med store, sterke tenner. Vær obs. på smale underkjever og manglende incisiver (fortenner).

Husk at hodet på en glatthåret parson gir et helt annet inntrykk enn et strihåret hode.

Parson russell terrier skal ikke betraktes som en "hoderase" i samme grad som for eksempel borderterrier og foxterrier. Funksjonelle detaljer er viktigere enn kosmetiske!

Hals:

Tørr, muskuløs av god lengde, gradvis bredere mot skuldrene.

Normalt god reisning. Dårlige skuldervinkler og dermed litt kort hals sees hos en del hunder. Halsens overlinje bør avsluttes bak skulderbladkanten, dog ikke så langt bak som hos foxterrieren. Halshuden skal være kraftig, seig og løs nok til at den er grei å gripe tak i.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: *Kraftige, rette, ikke inn- eller utoverdreide.*

Skulder: *Lang, skråstilt. Godt tilbakelagt. Jevn overgang nakke/skulder.*

Albue: *Tilliggende, bevegelig.*

Poter: *Kompakte, sterke tredeputer. Hverken inn- eller utoverdreide.*

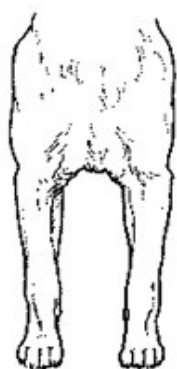
Kropp: *Velbalansert, kroppen en aning lenger enn mankehøyden.*

Manke: *Tydelig markert*

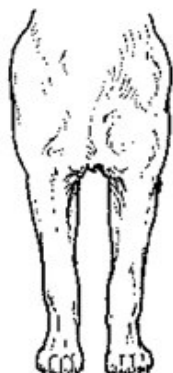
Rygg: *Sterk og rett.*

Lend: *Svakt buet.*

Bryst: *Moderat dypt. Ikke dypere enn til albueene. Bak skuldrene skal et par middels store hender kunne nå rundt brystkassen. Ikke tønneformete ribben.*

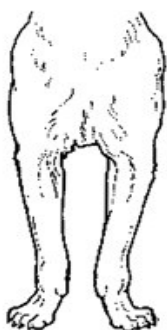
En utmerket front med rette, parallelle ben og passende bredde.

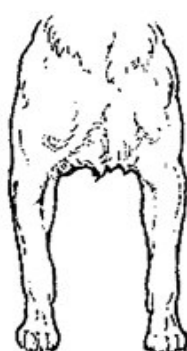
Trang front som ofte skyldes for smal brystkasse og feil skulderkonstruksjon.

Innoverdreide poter.

Noe smal front med svake hånledd og utoverdreide poter.

For bred front som følge av tønneformet brystkasse.

For bred og løs front, utovervridde albuer.

SPANNING!

Dommeren bør *alltid* «spanne» hunden da dette gir god informasjon mht. brystets omfang og ikke minst brystkassas fleksibilitet. Dette er svært viktige punkter ved gjennomgang av hundene, men dessverre glemmes det ofte.

FREMGANGSMÅTE VED "SPANNING":

Still deg bak hunden og grip rundt brystkassa med begge hender like bak skuldrene. Løft forbena litt opp fra underlaget.

Langefingre og tomler bør nå greit kunne berøre hverandre dersom du har middels store mannshender.

Press forsiktig mot brystets underside. Kjennes brystkassa ettergivende/fleksibel ut? Det er en viktig egenskap hos en hiterrier!

Hvordan er brystkassa formet? Den bør være godt rundet i underkant, ikke ende i en spiss.

Brystets dybde skal hos en parson utgjøre i underkant av 50% av mankehøyden.

Litt om fronter:

Brystkassa hos en parson skal være oval, ikke tønneformet eller smalt og dypt. Brystdybden skal være moderat. Albueleddet skal sees nedenfor ribbensbuen. Brystbensspissen skal så vidt stikke lenger fram enn skulderleddet, men en parson skal ikke ha et *utpreget* forbryst, jmf. jack russell terrier. Skulderbladene skal være godt skråstilte og tilbakelagt. Overarm av god lengde og god skuldervinkel gjør at parson ikke har en typisk, rak "terrierfront" med tilhørende pendelbevegelser. Mellomhånden skal være svakt vinklet, men ikke myk.

Feil vi må arbeide med: Steile skuldre og lite markert manke. Korte og rake overarmer. Framskutte skuldre. Flatsidet, dypt og kjøllformet bryst. For stort brystomfang. Dypt, spisst bryst er ikke forenelig med den ønskede fleksibiliteten.

Brystkassa er et sentralt anatomisk punkt for en hiterrier. Størrelsen og formen, samt fleksibiliteten til brystkassa påvirker sterkt hundens evne til å ta seg fram i et revehi.

Normalt vinklet front,
passende forbryst

Framskutt skulder,
manglende forbryst

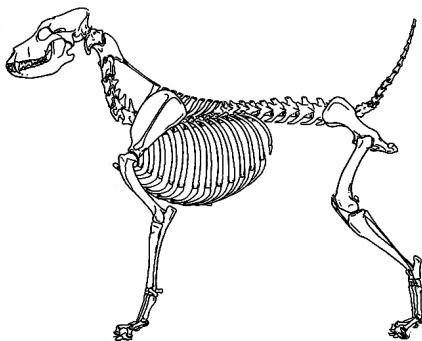
Rak skulder,
kort overarm,
manglende forbryst

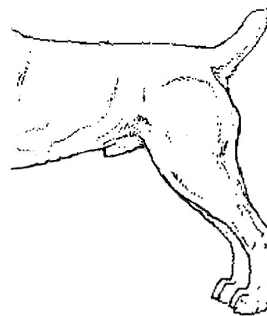
Rak skulder, kort
overarm, dypt bryst,
for mye forbryst

Litt om overlinjer og bakparter:

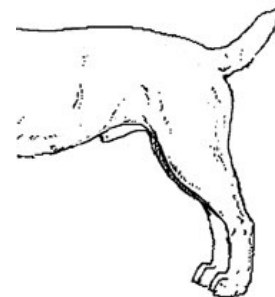
Hos en del hunder sees tendens til karperygge kombinert med sterkt fallende kryss og lavt ansatt hale. Lenden skal være *svakt* buet p.g.a. velutviklet muskulatur. Ryggen skal være rett. Krysset skal være såpass rett at et middels høyt halefeste og de ønskede gode bakbeinsvinklene er mulig. Enkelte dommere godtar for dårlig halefeste og vinkler mens andre forlanger ekstreme vinkler og svært høyt halefeste.

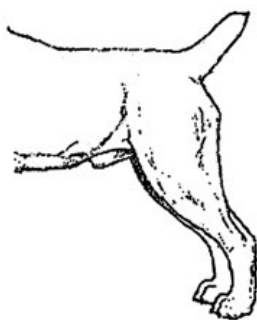
-Et normalt skjelett

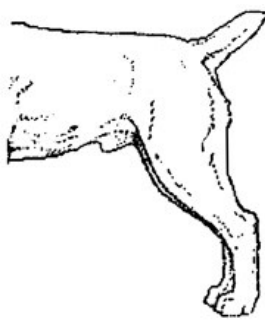
God overlinje, normalt
halefeste og passende vinkler.

Karperygge, svært fallende
kryss, lavt halefeste og
understilt.

For kort i lenden.

En anelse lavt ansatt hale, for høye haser.

Noe svak rygg, for høyt ansatt, «glad» hale, overvinklet.

Hale: Tradisjonelt kupert*

Kupert: Kraftig, rett, moderat høyt ansatt, bæres høyt under bevegelse. Lengde i proporsjon til kroppen, gir et godt håndtak.

Ukupert: Tykk ved roten og gradvis avsmalnende mot spissen. Moderat høyt ansatt, bæres høyt under bevegelse. Moderat lengde og bæres så rett som mulig. Gir et harmonisk inntrykk.

Halen har tidligere vært rel. kort kupert (8-10 cm.) På ukuperte hunder sees det derfor store variasjoner i halens lengde, tykkelse og bæring. Hittil har dommerne konsentrert seg om å se på halens nedre del og føring og det gjenstår mye jobb for å få til gode haler. Hovedvekten bør fortsatt legges på halefestet. Enkelte linjer har fra naturens side relativt korte haler. Halen skal være plassert på ca. kl. 13.00 Ikke som en flaggstang eller rett ut...

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftige, muskuløse, velvinklede.

Knær: Velvinklede.

Haser: Lave.

Mellomfot: Parallelle, gir godt fraspark.

Poter: Som forpotene.

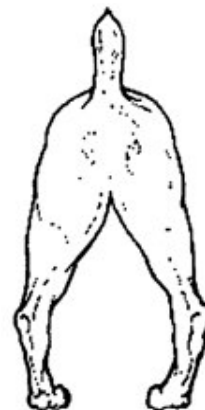
Overvinkling er sjelden å se, derimot sees endel hunder med knappe vinkler som beveger seg understilt og med dårlig driv bakfra. Kuhasighet sees oftere enn hjulbenthet. Vær obs. på rake knevinkler og smale lår

Korrekt bakpart

For smal

For vid mellom hasene (hjulbeint)

Overvinklet med derav følgende ustabile haser.

Kuhaset.

Poter!

Husk også på at potene skal være solide og faste, med samlede tær.

Utflytende og platte poter blir fort såre og sprukne under arbeid.

Potene skal være runde og av middels størrelse. Vær obs på løse poter. Høye tær («tåa på taket») er observert på rasen. Dette er en medfødt defekt der tær på ett eller flere ben stopper å vokse på den unge valpen slik at tåa blir hengende uten å berøre bakken.

Bevegelser: Frie, godt koordinerte, rette sett for- og bakfra.

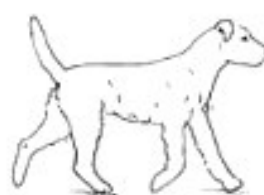
Bevegelsene er viktige for en arbeidende hund. De bør være lette (ikke trippende) og økonomiske med godt pådriv bakfra. De bør ikke være «ekstravagante/showete» og unødvendig energikrevende. Energien skal brukes på framdrift, ikke «oppdrift». Alle de vanlige avvikene i bevegelsesmønster som skyldes anatomiske feil sees. I fronten sees hyppigst litt uelastiske, padlende forbeinsbevegelser pga. dårlig skulderleie og korte overarmer eller hackney-bevegelser pga. misforhold mellom front og bakpart. Bak sees hyppigst knappe bevegelser pga. dårlig vinkling i kne og has, samt bevegelsesfeil som følge av kuhasighet.

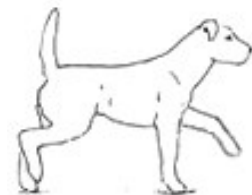
Normale bevegelser

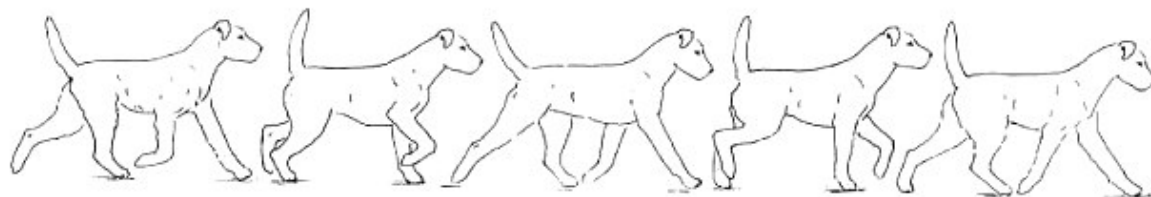
Energisløsende trav, overreaching

Knappe, uelastiske bevegelser

Hackneytendens pga. steil front og normal bak

Normal travsekvens

Hud: Må være tykk og løs.

Tykk og elastisk hud som er motstandsdyktig for rifter og sår og som kan hjelpe hunden med å "skli" gjennom trange passasjer er viktig i forbindelse med hundens arbeid.

Pels:

Hårlag: Naturlig grov, tilliggende og tett, enten ru- eller glatthåret. Buken og innsiden av lårene behåret.

Begrepet «ru» benyttes i standarden, det ville være mer korrekt å bruke betegnelsen «stri». Denne varianten minner om pelsen hos f.eks. strihåret dachs, strihåret vorsther og borderterrier. Den skal ikke likne en ruhåret foxterrier-pels og skal absolutt ikke fasontrimmes som en foxterrier! Dette bør det slås hardt ned på.

Alle pelsvarianter fra glatthåret via «broken» til strihåret er like akseptable så lenge de er grove, tette og tilliggende. Evt. trimming skal ikke være ekstrem, bare få fram de naturlige konturene. Overflod av mustasjer/øyebryn og/eller benhår er uønsket. Hunder med svært mye benhår har ofte en ukorrekt pelskvalitet.

Glatthåret

Broken coated

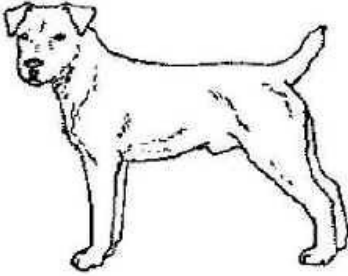
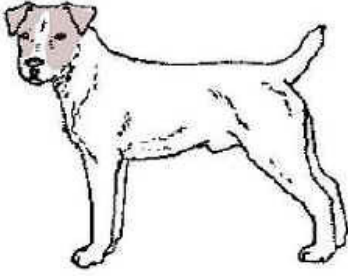
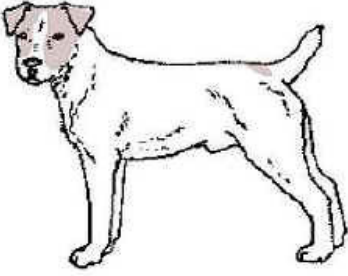

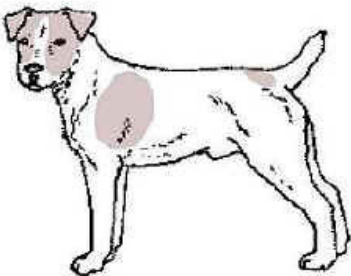
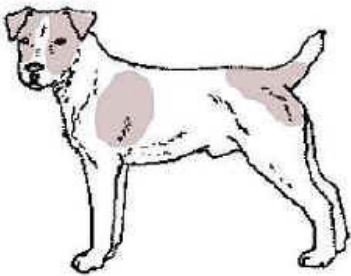
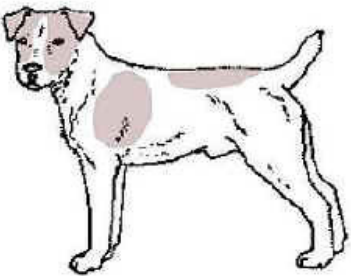
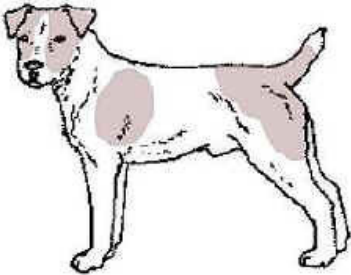
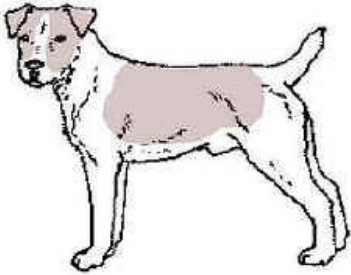
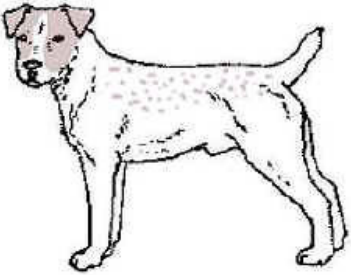
Strihåret

Farge: Helt hvit, hvit med tan, gule eller sorte tegninger eller alle kombinasjoner av disse fargene, foretrukket på hodet og/eller haleansatsen.

Tegninger skal fortrinnsvis begrenses til hode /halefeste. Flekkenes plassering og størrelse er en kosmetisk detalj og enkelte kroppsflekker bør ikke tillegges noen stor vekt. Rasen som helhet har viktigere ting å vektlegge. Døvhetsfinnes dessuten i rasen, det er derfor ønskelig med litt pigment. Det må imidlertid ikke være tvil om at hunden er hvit med fargede tegninger. Blue merle og brindle er ikke en godkjent farge hos rasen.

Litt om tegninger:

		
Helhvitt er fullt ut tillatt	Tegning kun på hodet sees hyppig	Halefleck er et adelsmerke...

		
Tegninger som ikke bør gjøre noe som helst utslag på premieren!	Dette er fullt ut akseptable tegninger som ikke bør føre til noen premienedsettelse for en hund der man forøvrig ikke er i tvil om premiering.	
		
Dersom hunden er like mørk eller mørkere på andre siden kan den være på vippen til premienedsettelse.	Denne hunden har for mye farge og bør sannsynligvis trekkes en premiegrad.	Stikkelhår/"tikkings" finnes normalt i underpelsen, men skal ikke finnes i stort antall i overpelsen. Man kan vurder trekk i premiegrad.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde:

Hannhunder: ideal 36 +/- 2 cm

Tisper: ideal 33 +/- 2 cm

Ettersom dette er en arbeidende hihund bør størrelsen tillegges stor vekt. «Spanning» kan gi en god pekepinn vedr. hundens størrelse. En hund som lar seg «spanne» og som forøvrig er harmonisk bygget er sjelden særlig høyere enn 38 cm. De aller minste hundene har lett for å være noe kortbente, men finner man virkelig gode hunder i nedre størrelsesskikt bør dette sees på som positivt.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Diskvalifiserende feil: Hunder som viser tegn til aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

OBS

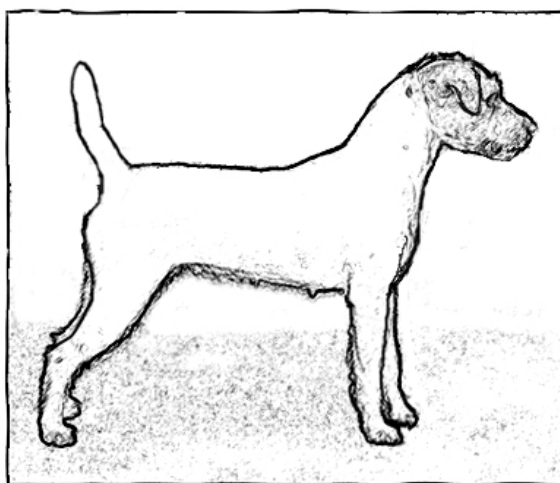
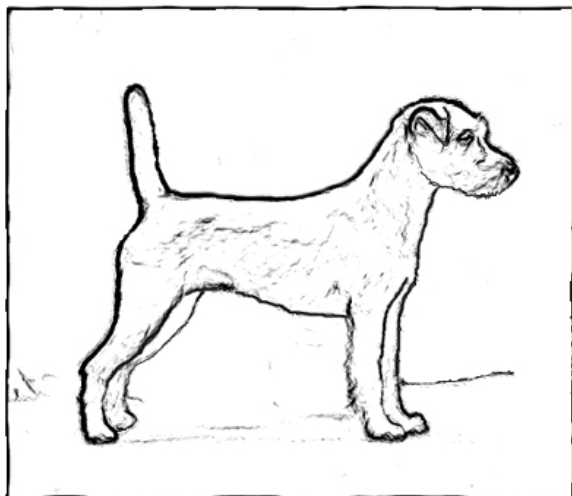
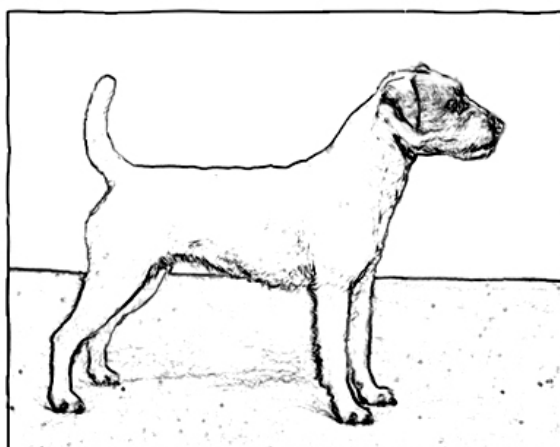
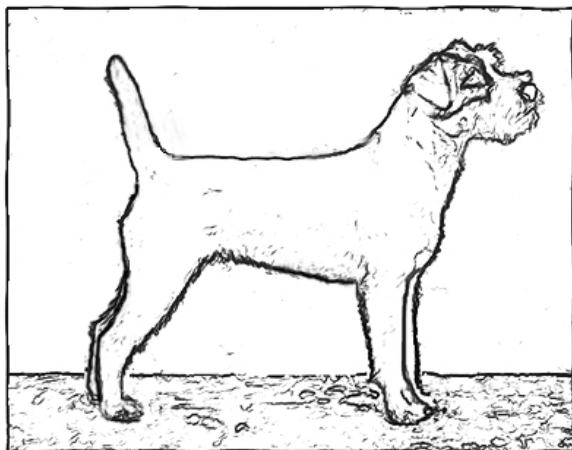
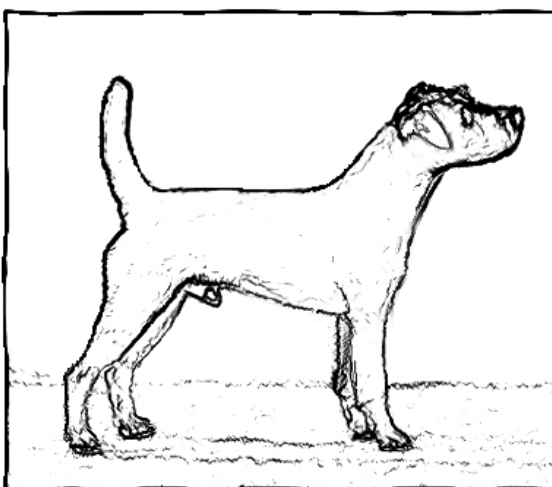
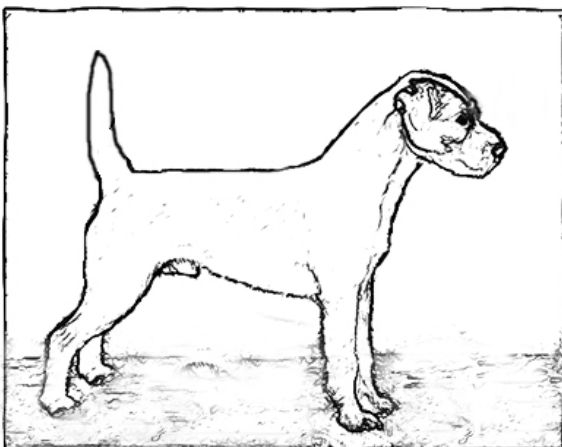
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

**) I henhold til norsk lov er halekupering forbudt.*

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard

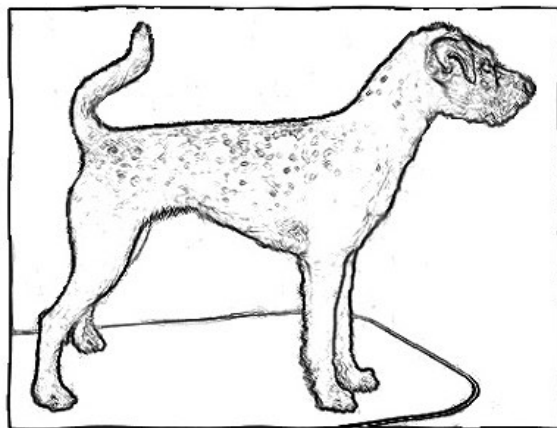
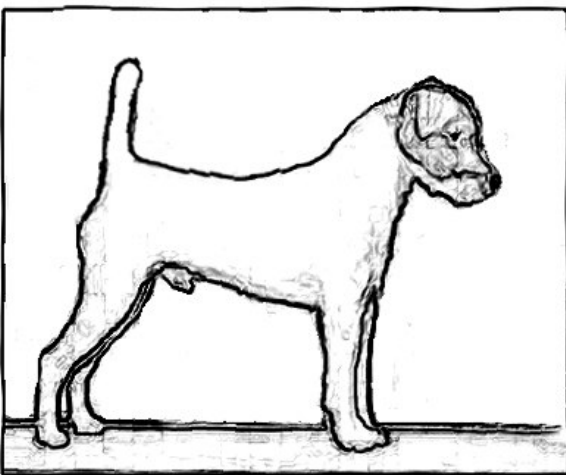
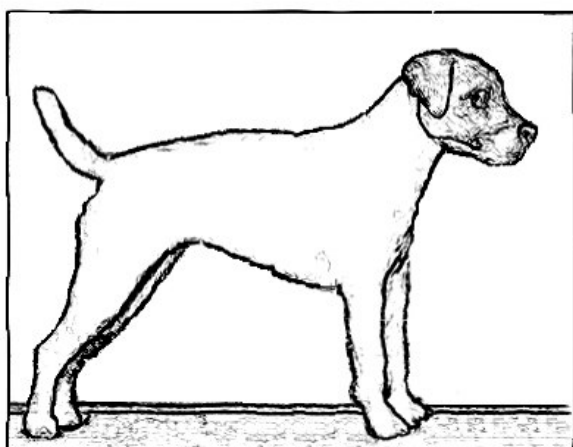
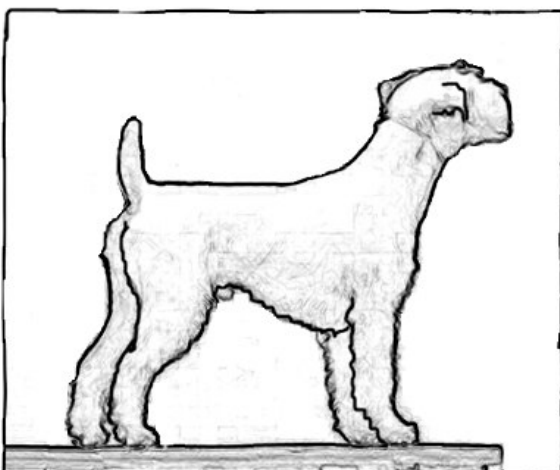
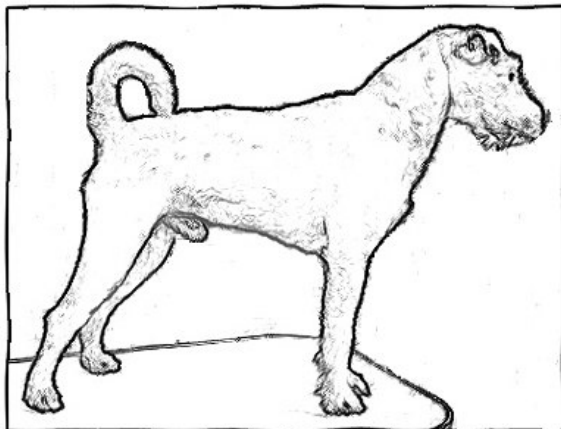
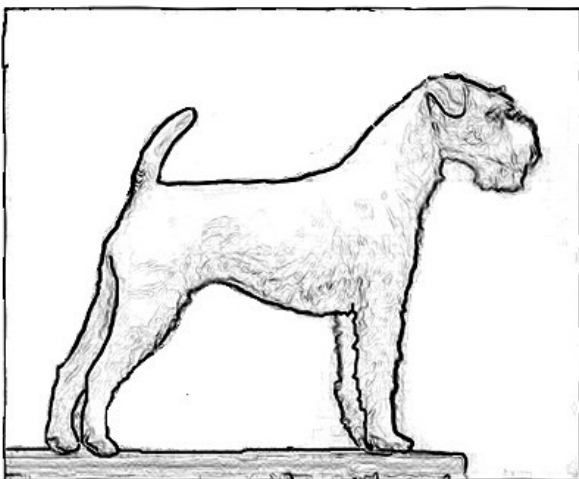
Norsk Kennel Klub, 4. mai 2004

Noen hunder med riktig type og balanse:

Notater:

Noen hunder med forskjellige typer avvik fra standarden:

Notater:

Til slutt:

Hjelp oss oppdrettere til å bevare parson russell terrieren som den arbeidende rase den er. La ikke overdreven "handling" eller ekstrem trimming lønne seg. Dette er en rase som bør vises og fremstå som en bruksterrier.

"Moderat og funksjonelt" er en god fellesnevner for denne rasens anatomiske detaljer. Husk at rasen har sin opprinnelse i den ufoedlete foxterrieren som fantes for 100 - 150 år siden...

Moderat

-og funksjonell!